

СТОЙТЬ ЯВІР

Andante moderato-Звільна в міру.

Сто́йтъ я - вір над во - - - до - ю, в во - ду по - хи-
лив- ся На ко - - за - ка при - го-
донь - ка, ко - зак за - жу - - - рив - ся.

**Стойть явір над водою, в воду пожилився,
На козака пригодонька — козак замкурився.**

**„Не хилися, явороньку, ще ти зелененький,
Не журися, козаченьку, ще ти молоденъкий!”**

**Не рад явір хилитися, вода корінь миє,
Не рад козак журитися, та серденько ние.**

**Ой, поїхав на чужину козак молоденъкий,
Оріхове сіделечко і кінь вороненъкий.**

**Ой, поїхав на чужину та там і загинув,
Свою рідну Україну навіки покинув.**

**Казав собі насипати високу могилу,
Казав собі посадити в головах калину.**

**Будуть пташки прилітати, калиноньку їсти,
Будуть мені приносити від родини вісти!”**